

Sygn. akt II PK 244/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko S. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt XXI Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej 120 zł
(sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z 19 lutego 2015 r. oddalił apelację pozwanej S. [...] Sp. z o.o. z siedzibą w W. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 6 czerwca 2014 r. zasądającego od pozwanej spółki na rzecz powódki A. S. 29.700 zł tytułem odszkodowania za rozwiązanie umowy o pracę oraz oddalającego powództwo w pozostałej części, to jest o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyła pozwana w całości. Zarzucono naruszenie art. 30 § 4 k.p., art. 45 § 1 k.p. oraz art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p.,

a także art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p. oraz art. 391 § 1 k.p.c., jak również art. 378 § 1 k.p.c.

Zdaniem pełnomocnika skarżącej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ wyrok Sądu drugiej instancji został wydany z rażącym naruszeniem art. 30 § 4 k.p., art. 45 § 1 k.p. oraz art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p. poprzez przyjęcie, że: (-) wskazanie jako przyczyny „likwidacji stanowisk” stanowiło w danej sprawie zbyt ogólne sformułowanie przyczyny wypowiedzenia, (-) zaistniała w niniejszej sprawie redukcja etatów w dziale, w którym zatrudniona była powódka poprzez rozdzielenie obowiązków przypisanych do zlikwidowanego stanowiska pomiędzy pozostających w zatrudnieniu pracowników stanowiło o pozorności likwidacji stanowiska powódki. Dodatkowo, zdaniem pełnomocnika skarżącej, oczywistą zasadność skargi kasacyjnej uzasadnia wykroczenie przez Sąd Okręgowy poza granicę rozpoznania sprawy poprzez dokonanie oceny ekonomicznej zasadności rozwiązania z powódką umowy o pracę, poprzez stwierdzenie, że zwiększenie liczby obsługiwanych przez pozwaną podmiotów, mogło skutkować co najwyżej zwiększeniem ilości pracy w dziale zakupów, co wymagało jednak nie likwidacji stanowiska, lecz zatrudnienia dodatkowego pracownika.

Pełnomocnik powódki w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości prawne lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3), lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w

powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Skarżąca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera na twierdzeniu o oczywistej zasadności skargi. W tym miejscu należy przypomnieć, odwołując się do bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej powinna wynikać z widocznego *prima facie* naruszenia przepisów prawa (przykładowo postanowienie SN z 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109, czy postanowienie SN z 27 sierpnia 2008 r., II UK 82/08, LEX nr 785531). W tej sprawie sytuacja taka nie występuje. Skarżąca oczywistość skargi kasacyjnej opiera głównie na zarzutach naruszenia przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 30 § 4 k.p. oraz art. 45 § 1 k.p., to jest przepisów zawierające ogólne sformułowania o konieczności wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie oraz uzasadnienia wypowiedzenia. Zarzuty te w istocie sprowadzają się do zakwestionowaniem oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego – to jest zakwestionowania oceny Sądu drugiej instancji co do konkretności przyczyny wypowiedzenia oraz pozorności likwidacji stanowiska powódki. Uwzględniając treść art. 398³ § 3 k.p., który wyklucza oparcie skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, jednocześnie brak wskazania i wykazanie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej kwalifikowanych naruszeń przepisów prawa procesowego, skarga nie zasługuje na przyjęcie.

W związku z powyższym, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 3 k.p.c., § 12 ust.1 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461), oraz art. 108 § 1 k.p.c. - stosowanych w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

